

บทอ่านที่ 1

ลก 3:11-26

ขณะที่คนซึ่งเคยเป็นน่อยคนนั้นห่วงเหนียวเปโตรและยอห์นไว้ ประชาชนทุกคนประหลาดใจอย่างยิ่ง ต่างวิ่งไปหาเขาทั้งสองคนที่เกลียดซึ่งเรียกว่า “เกลียดซาโลมอน”

เมื่อเปโตรเห็นดังนั้นจึงกล่าวปราศรัยกับประชาชนว่า “ชาวอิสราเอลทั้งหลาย ทำไมท่านจึงประหลาดใจในเรื่องนี้ ทำไมท่านจึงจ้องมองเราเหมือนกับว่าเราทำให้ชายผู้นี้เดินได้ด้วยอำนาจหรือความศักดิ์สิทธิ์ของเรา... ท่านทั้งหลายได้มอบพระเยซูเจ้านี้ให้แก่บรรดาผู้ปกครองและได้ปฏิเสธพระองค์ต่อหน้าปีลาต... ท่านปฏิเสธพระองค์ผู้ศักดิ์สิทธิ์และชอบธรรม แต่กลับขอให้ปล่อยฆาตกร ท่านประหารเจ้าชีวิต แต่พระเจ้าทรงบันดาลให้พระองค์ทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย เราเป็นพยานได้ในเรื่องนี้ ด้วยความเชื่อในพระนามของพระองค์ ชายผู้ซึ่งท่านทั้งหลายเห็นและเคยรู้จักจึงกลับมีกำลังขึ้นอีก ความเชื่อในพระองค์นี้แหละรักษาชายน่อยคนนี้ให้เป็นปกติต่อหน้าท่านทั้งหลาย...

เพราะฉะนั้น ท่านจงเป็นทุกข์กลับใจและหันมาหาพระเจ้าเถิด เพื่อบาปของท่านจะได้รับการอภัย...”

พระวรสาร

ลก 24:35-48

เวลานั้น ศิษย์ทั้งสองคนจึงเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นตามทางและเล่าว่าตนจำพระองค์ได้เมื่อทรงมิชนมปัง ขณะที่บรรดาศิษย์สนทนากันอยู่นั้น พระเยซูเจ้าทรงยืนอยู่ในหมู่เขา ตรัสว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” เขาต่างตกใจกลัว คิดว่าได้เห็นผี แต่พระองค์ตรัสว่า “ท่านวุ่นวายใจทำไม เพราะเหตุใดท่านจึงมีความสงสัยในใจ จงดูมือและเท้าของเราซิ เป็นเราเองจริง ๆ จงคลำตัวเราดูเถิด ผีไม่มีเนื้อ ไม่มีกระดูกอย่างที่ท่านเห็นว่าเรามี” ตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ทรงให้เขาดูพระหัตถ์และพระบาท เขายินดีและแปลกใจจนไม่อยากจะเชื่อ พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า “ท่านมีอะไรกินบ้าง” เขาถวายปลาแห้งชิ้นหนึ่งแต่พระองค์ พระองค์ทรงรับมาเสวยต่อหน้าเขา

หลังจากนั้น พระองค์ตรัสกับเขาว่า “นี่คือความหมายของถ้อยคำที่เรากล่าวไว้ขณะที่ยังอยู่กับท่าน ทุกสิ่งที่เขียนไว้เกี่ยวกับเราในธรรมบัญญัติของโมเสส บรรดาประกาศกและเพลงสดุดีจะต้องเป็นความจริง” แล้วพระองค์ทรงทำให้เขาเกิดปัญญาเข้าใจพระคัมภีร์ ตรัสว่า “มิเขียนไว้ดังนี้ว่า พระคริสตเจ้าจะต้องรับทรมาน และจะกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตายในวันที่สาม จะต้องประกาศในพระนามของพระองค์ให้นานาชาติกลับใจเพื่อรับอภัยบาปโดยเริ่มจากกรุงเยรูซาเล็ม ท่านทั้งหลายเป็นพยานถึงเรื่องทั้งหมดนี้”

ความสงสัยเป็นผลของการใช้สติปัญญาหาความสอดคล้องตามประสามนุษย์ ชีวิตพระที่พระเยซูเจ้าทรงมอบให้เป็นเรื่องของจิต ซึ่งไม่สามารถใช้สติปัญญาเข้าถึงได้ แม้เรามนุษย์นั้นยากที่จะละวิถีแห่งการใช้สติปัญญา แต่พระเยซูเจ้าก็ยังทรงยืนยันเมื่อเสด็จมาให้สาวกและต้องสัมผัสตัวพระองค์ เพื่อพวกเขาจะได้หยุดใช้สติปัญญา แต่ใช้หัวใจที่รับรู้ความรู้สึก และสัมผัสพระเยซูเจ้า และผลที่ตามมาคือ การประกาศข่าวดีและการเป็นพยานต่อหน้าผู้อื่น

วันที่ 12 เมษายน 2012/2555

ลก 24.35-48

บทเทศน์

พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระอาจารย์ของพวกเขาที่ได้รับพระสิริรุ่งโรจน์

1. ไม่มีใครสงสัยอีกต่อไป การเห็นคือการเชื่อ เมื่อเราเห็นสิ่งใด เราก็ไม่ต้องเชื่ออีกต่อไป

2. นักบุญยอห์น อัครสาวกเป็นพยานเมื่อเห็นอุโมงค์ว่างเปล่า ท่านประกาศในจดหมายฉบับแรกว่า “เราประกาศเรื่องราวเกี่ยวกับ พระวจนาตถ์แห่งชีวิต ซึ่งเป็นอยู่แล้วตั้งแต่แรกเริ่ม”

“เราได้ฟัง เราได้เห็นด้วยตาของเรา เราได้เฝ้ามอง และเราได้ สัมผัสด้วยมือของเรา”

²ชีวิตนั้นได้ปรากฏ เราได้เห็นและได้เป็นพยาน เราประกาศให้ ท่านทั้งหลายรู้ถึงชีวิตนิรันดร์ ซึ่งอยู่กับพระบิดา และปรากฏให้เราเห็น ³ สิ่งที่เราได้เห็นและได้ฟังนี้ เราประกาศให้ท่านทั้งหลายรู้ด้วย เพื่อท่านจะได้สนิทสัมพันธ์กับเราความสนิทสัมพันธ์นี้คือความสนิทสัมพันธ์กับ พระบิดา และกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสตเจ้า”

ประสบการณ์เกี่ยวกับความเชื่อทำให้เราเห็นพระเยซูเจ้าผู้ทรง กลับคืนพระชนมชีพด้วยใหม่ ถ้าเช่นนั้น ชีวิตของเราทั้งหมด ควรเป็น พยานถึงพระองค์ด้วย
